Одкрий мені дорогу, доле,
Щоб я для людства щось зробив,
Щоб пломінь благородний в мене
Даремно в грудях не зотлів.

Той пломінь, наче впавши з неба,
Давно в крові моїй живе.
Мій кожний серця стук — молитва
За щастя людства світове.

Коли б я міг не лиш словами,
Підтвердить ділом поклик свій,-
Нехай би на новій Голгофі
Мені воздвигли хрест новий.

За благо й волю людства вмерти —
Яка щаслива й світла смерть!
Життя? Воно ціни не має,
Коли не повне сонцем вщерть.

Скажи мені, що я загину
В бою за щастя осяйне,-
І сам хреста я приготую,
На котрім розіпнуть мене!